

Sygn. akt XVII AmA 47/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 czerwca 2022 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: **Sędzia SO Dariusz Dąbrowski**

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Jadwiga Skrzyńska

po rozpoznaniu w dniu 6 czerwca 2022 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania **R. S.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów**

o nałożenie kary pieniężnej

na skutek odwołania od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

z dnia 17 czerwca 2020 roku Nr (...)

1. oddala odwołanie,
2. zasądza od powoda R. S. na rzecz pozwanego Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Dariusz Dąbrowski

Sygn. akt **XVII AmA 47/20**

Uzasadnienie wyroku z 6 czerwca 2022 r.

Decyzją z 17 czerwca 2020 r., znak: (...), (...), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

I. Na podstawie art. 34 pkt 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2016 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi (tj. Dz.U. z 2019 r. poz. 517 ze zm.), po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej, nałożył na R. S. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) w S. karę pieniężną płatną do budżetu państwa w wysokości 10 000 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych), co stanowi równowartość 2 353 euro (słownie: dwa tysiące trzysta pięćdziesiąt trzy euro) za nieudzielenie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w toku postępowania wyjaśniającego o sygn. akt(...) prowadzonego na podstawie ustawy z dnia 15 grudnia 2016 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi (tj. Dz.U. z 2019 r., poz. 517 ze zm.).

II. Na podstawie art. 15 i 24 ustawy z dnia 15 grudnia 2016 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi (t.j. Dz.U. z 2019 r., poz. 517 ze zm.) w zw. art. 77 ust. 1 w związku z art. 80 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2019 r.

poz. 369 ze zm.) i w związku z art. 264 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz.U. z 2020 r., poz. 256 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów postanowił obciążyć R. S. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) w S. kosztami ww. postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej, zobowiązując tego przedsiębiorcę do zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kosztów postępowania w kwocie 17,60 złotych (słownie: siedemnaście złotych 60/100), w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji.

Powód zaskarżył ww. decyzję w całości. Zaskarżonej decyzji zarzucił:

1. Naruszenie art. 7 ust. 1 w zw. z art. 14 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi przez niewłaściwe zastosowanie tych przepisów i żądanie przez organ informacji nieistotnych dla rozstrzygnięcia sprawy wobec braku spełniania ogólnych przesłanek do wszczęcia postępowania wyjaśniającego w przedmiocie stosowania praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową w postaci dysproporcji ekonomicznej i zamknięcie rynku;

2. Art. 34 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi przez niewłaściwe zastosowanie tych przepisów i nałożenie na powoda rażąco wygórowanej kary niewspółmiernej do zakresu naruszenia.

Wobec powyższego powód wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości, zmianę zaskarżonej decyzji i obniżenie kary pieniężnej nałożonej na Powoda oraz zasądzenie na rzecz powoda kosztów postępowania według norm prawem przepisanych.

W odpowiedzi na odwołanie Pozwany Prezes Ochrony Konkurencji i Konsumentów wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie od Powoda na rzecz Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kosztów postępowania według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

R. S. prowadzi działalność gospodarczą w oparciu o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej RP. W ramach tej działalności Przedsiębiorca zajmuje się m.in. sprzedażą hurtową owoców i warzyw.

Dowód: odpis z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, k. 17 akt adm.; bezsporne;

Ze względu na posiadaną przez Prezesa UOKiK z urzędu wiedzę oraz sygnalizowane Prezesowi nieprawidłowości, które mogą mieć miejsce na rynku skupu owoców i warzyw Prezes Urzędu wystosował do Przedsiębiorcy wystąpienie w sprawie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową.

Przedsiębiorca nie udzielił odpowiedzi na ww. wystąpienie.

Dowód: Wystąpienie Prezesa UOKiK z 15 maja 2019 r., k. 11 akt adm.

Postanowieniem z 11 października 2019 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wszczął z urzędu postępowanie wyjaśniające mające na celu wstępne ustalenie, czy wobec dostawców zbywających owoce i warzywa R. S. prowadzącemu działalność pod firmą (...) w S. są stosowane praktyki nieuczciwie wykorzystujące przewagę kontraktową w rozumieniu ustawy z 15 grudnia 2016 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 517), co uzasadniałoby wszczęcie postępowania w sprawie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową. Prezes Urzędu wezwał Przedsiębiorcę do przekazania informacji i złożenia wyjaśnień.

Przedsiębiorca nie odpowiedział na ww. pismo.

Dowód: kserokopia wezwania z dnia 11 października 2019 r., k. 3-4 akt adm., kserokopia potwierdzenia odbioru, k. 5-6 akt adm.

Prezes UOKiK wystosował do Przedsiębiorcy ponowne wezwanie, na które Przedsiębiorca także nie udzielił odpowiedzi.

W skierowanych do Przedsiębiorcy wezwaniach, Prezes UOKiK informował jednocześnie o możliwości nałożenia na Przedsiębiorcę kary pieniężnej na podstawie art. 34 pkt 1 u.p.n.w.p.k., jeżeli przedsiębiorca choćby nieumyślnie nie udzieli informacji żądanych przez Prezesa UOKiK na podstawie art. 14, bądź udzieli nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji.

Dowód: kserokopia wezwania z dnia 17 grudnia 2019 r., k. 7-8 akt, kserokopia potwierdzenia odbioru, k. 9-10 akt adm.

Wobec powyższego, w dniu 17 marca 2020 r. Prezes Urzędu wszczął z urzędu postępowanie w sprawie nałożenia na R. S. kary pieniężnej za nieudzielenie informacji żądanych na podstawie art. 14 u.p.n.w.p.k.

Dowód: Postanowienie Nr (...) z dnia 17 marca 2020 r., k. 1-2 akt.;

O zakończeniu zebrania materiału dowodowego, Prezes UOKiK poinformował Przedsiębiorcę zawiadomieniem z 19 maja 2020 r.

Dowód: Zawiadomienie z 19 maja 2020 r., k. 18 akt adm.

W dniu 17 czerwca 2020 r. Prezes UOKiK wydał decyzję zaskarżoną w niniejszym postępowaniu.

Dowód: Decyzja z 17 czerwca 2020 r., k. 20 akt adm.

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym i sądowym oraz fakty powszechnie znane, które nie były przez żadną ze stron niniejszego postępowania kwestionowane.

Należy dodać, że wniosek dowodowy zgłoszony przez powoda o przesłuchanie go w charakterze strony, Sąd pominął, gdyż zgłoszona teza dowodowa nie miał związku ze sprawą. Nadto wszelkie okoliczności sprawy zostały wyjaśnione, a dowód z przesłuchania strony jest dowodem pomocniczym na okoliczności nie wyjaśnione innymi przeprowadzonymi dowodami.

Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie trzeba zauważyć, że art. 14 u.p.n.w.p.k. w swej treści jest tożsamy z art. 50 ust. 1 u.o.k.k., zgodnie z którym, przedsiębiorcy są obowiązani do przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa Urzędu. Zgodnie z art. 50 ust. 2 żądanie takie powinno zawierać:

- 1) wskazanie zakresu informacji;
- 2) wskazanie celu żądania;
- 3) wskazanie terminu udzielenia informacji;
- 4) pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

Żądanie udzielenia informacji skierowane przez Prezesa Urzędu w trybie art. 50 ust. 1 u.o.k.k. jest wiążące dla przedsiębiorcy, a ustalenie, czy określona informacja lub dokument są konieczne do realizacji zadań Prezesa Urzędu

należy przy tym do tego organu. Obowiązek, o którym mowa w cytowanym przepisie dotyczy nie tylko przedsiębiorców będących stroną postępowania. Działając na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy Prezes Urzędu może zobligować do udzielania mu informacji każdy podmiot mający status przedsiębiorcy.

Bezsporne między stronami jest, że Powód nie udzielił odpowiedzi na pisma Prezesa UOKiK ze zobowiązaniem do przedstawienia żądanych informacji w wyznaczonym przez Prezesa terminie, mimo ich skutecznego doręczenia.

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd uznał, iż uzasadnione było zastosowanie art. 34 pkt 1 u.p.n.w.p.k., tożsamego w swej treści z art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, który uprawnia Prezesa Urzędu do nałożenia na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, kary pieniężnej w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro, jeżeli przedsiębiorca ten choćby nieumyślnie nie udzielił informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 ustawy bądź udzielił nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji.

Odnosząc się do zarzutów sformułowanych w odwołaniu, w pierwszej kolejności trzeba wyjaśnić, że zaskarżona decyzja została wydana po przeprowadzeniu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej i nie dotyczy stwierdzenia stosowania przez Powoda praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową. Przyczyną wszczęcia postępowania było nieudzielenie przez Przedsiębiorcę żadnej odpowiedzi na wezwania Prezesa Urzędu, choć jak wynika z materiału dowodowego, pisma te były kierowane na adres wskazany przez Przedsiębiorcę w CEiDG.

Trzeba wyjaśnić, że ocena czy określona informacja lub dokument są konieczne do realizacji zadań Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należy do tego organu. Przepis art. 50 u.o.k.k. jest narzędziem dla Prezesa Urzędu, który ma umożliwiać mu realizowanie jego kompetencji. Obowiązkiem Prezesa UOKiK jest z pewnością rzetelne przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego, a żeby tak się stało organ musi mieć również możliwość zweryfikowania uzyskanych informacji, także w kontekście tego, czy posiadane przez niego informacje są kompletne.

Zatem, wbrew temu, na co wskazywała strona powodowa, przedsiębiorca nie może odmówić udzielenia żadnej informacji nawet gdy uważa, że nie jest ona konieczna. Niezależnie od swojego przekonania o braku podstaw do prowadzenia postępowania czy żądania określonych informacji, Przedsiębiorca ma obowiązek do ich udzielenia, bowiem – zgodnie z wolą ustawodawcy – ich nieudzielenie skutkuje nałożeniem kary pieniężnej.

W ocenie Sądu chybiony był także zarzut drugi, skoncentrowany zasadniczo na wysokości nałożonej na Powoda kary pieniężnej. Istotnym jest, iż nałożenie kary na podstawie art. 34 pkt 1 u.p.n.w.p.k., tożsamego - art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów odbywa się w trybie uznania administracyjnego. O tym, czy w konkretnej sprawie na konkretnego przedsiębiorcę nałożona zostanie kara pieniężna decyduje Prezes Urzędu, bowiem to Prezes UOKiK kształtuje politykę wymiaru kar wobec przedsiębiorców. Strona powodowa nie sprostала wykazaniu, jakoby pozwany w przedmiotowej sprawie przekroczył zasady uznania administracyjnego.

Sąd uznał, że wobec stwierdzonego naruszenia, wymierzona w decyzji kara jest adekwatna do stopnia zawinienia i prawidłowo spełnia funkcję prewencyjną jak i represyjną. Stopień zawinienia po stronie Powoda, niewątpliwie należało ocenić jako znaczny skoro mimo trzykrotnego wezwania nie udzielił informacji w wyznaczonym terminie.

Należy zwrócić również uwagę na okoliczność, iż za nałożeniem na powoda kary pieniężnej przemawiają negatywne skutki wynikające z nieprzekazania przez Przedsiębiorcę informacji i tym samym utrudnianie poczynienia Prezesowi istotnych dla sprawy ustaleń.

Z tych wszystkich względów, Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, na podstawie art. 479^{31a} § 1 k.p.c., oddalił odwołanie wniesione przez stronę powodową, wobec braku podstaw do jego uwzględnienia.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Z uwagi na oddalenie odwołania, należało powoda uznać za stronę, która przegrała proces i zasądzić od niego na rzecz pozwanego zwrot kosztów procesu, które w sprawie niniejszej obejmowały wynagrodzenie

pełnomocnika pozwanego w minimalnej stawce 720,00 zł, ustalonej w oparciu § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

SSO Dariusz Dąbrowski